

Jo vaig viure la guerra

Tomàs Maimí i Tarré (Llagostera, 1917)

Sobreviure als camps

● A la darrereria de l'estiu de 1936 jo treballava a Llagostera en la construcció d'un nou carrer, quan un dia un company va arribar tot content de Girona dient que s'havia anat a allistar com a voluntari per anar a la guerra. Així que em vaig deixar endur per l'esperit del moment, coses de joventut, i també m'hi vaig anar a apuntar. Uns quants mesos després, però, vaig tornar a casa. Llavors vaig ser cridat a files quan van mobilitzar la lleva del 38. Com que tenia una hèrnia, em van destinar als serveis auxiliars, en concret a l'avituellament de les tropes. Vaig estar a Carrión de Calatrava, Ciudad Real, Terol, Artesa de Segre, la Seu d'Urgell...

A la fi de 1938, però, em van ferir al braç amb balins explosius i em van traslladar a l'hospital de Valcarca, a Barcelona. Amb l'avenç dels *nacionals* em van evacuar a Caldes de Malavella, al balneari Soler, i d'allà amb tren en direcció cap a la frontera. Recordo que vam fer escala a Girona, just després d'un bombardeig. La ciutat era deserta. Uns companys de viatge, ferits lleus, van aprofitar la parada per baixar del tren i anar a buscar tabac aprofitant el descontrol del moment. Quan vam arribar a la Jonquera, vam haver d'estar tres dies esperant que obrissin la frontera i jo vaig anar empitjorant. De manera progressiva se m'anava paralizant tot el cos.

Un cop a França, em van traslladar a un hospital militar a prop de Bordeus que havia estat construït durant la Primera Guerra Mundial per atendre els soldats francesos víctimes dels gasos químics alemanys. Allà vaig continuar empitjorant i vaig perdre el coneixement durant quinze dies. Tenia el tètanus. Però per sort me'n vaig sortir. Un cop recuperat, l'agost de 1939, em van traslladar al camp de con-

TOMÀS MAIMÍ I TARRÉ

(Llagostera, 1917). Paleta de professió, va allistar-se voluntari per anar al front, «coses de joventut», i va acabar a l'exili, havent passat la frontera en un delicat estat de salut, a causa del tètanus que havia contret. No va poder tornar a Llagostera, el seu poble natal on encara viu, fins al desembre del 1947.

«Vaig estar als camps de Sant Cebrià de Rosselló i d'Argelers. Allà dins van passar coses horribles i moltes no se saben, perquè no es poden ni explicar»

Tomàs Maimí, durant el seu exili a França. / ARXIU FAMILIAR

centració de Sant Cebrià de Rosselló i al cap d'un mes al d'Argelers. Allà dins van passar coses horribles i moltes no se saben, perquè no es poden ni explicar. Sembla, però, que jo em vaig estalviar la part pitjor, els primers mesos als camps, perquè llavors jo era a l'hospital. Sembla que aquells primers dies els guàrdies, moros i argerians, es passejaven pel camp a cavall matant tothom que podien a cops d'espasa. Hi va morir molta gent. I és que les condicions eren

infrahumanes. Gairebé no ens donaven res de menjar —aigua bruta amb lleties i pastanagues—. Però estàvem tan dèbils que no se'ns aguantava res a dins. Encara no havies menjat que havies de córrer cap al mar... I eres un afortunat si aconseguies trobar quatre peles de patata o de pastanaga a les escombraries. Te les menjaves tal com les trobaves. Si intentaves anar-les a netejar t'arriscaves que un altre et prengué el lloc.

Una sortida a la vida del camp

Els testimonis en un llibre

Aquest testimoni i el recull de relats que ens heu fet arribar sobre les vostres vivències de la guerra es publicaran en un llibre, que s'editarà a principis de 2009, setantè aniversari de la fi de la Guerra Civil.

EL PUNT

Curbet CCG

MUM/E Museu Memorial de l'Exili

Els Països Catalans abans de la Guerra Civil

A bord del vaixell de càrrega *Ponzano*, el cèlebre compositor britànic va recórrer, el febrer del 1936, el litoral mediterrani des de Gibraltar fins a Sant Feliu de Guíxols, i va retratar la vida quotidiana d'un país que vivia un moment polític transcendental. Les fotos perdudes de Thomas Wood, recuperades per a aquesta edició, permeten reconstruir el pols d'unes ciutats i d'una gent que no sembla que intueixin la guerra que s'acosta.

PVP: 19,50 € Subscriptors d'El Punt: 8 €

- A les seus d'El Punt de Girona, Barcelona i Tarragona
 - Comandes per telèfon al 902 22 10 10
- Despeses d'enviament a part

EL PUNT

PUBLICITAT